

det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen), og som nu blev begrundet, tør jeg maaske allerede nu udtale, at ogsaa jeg, i Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets 1ste Behandling, for mit Vedkommende ikke kan have noget at indvende mod det ærede Medlems Forslag.

Scavenius: Jeg har ikke i Sinde ellers at tale om Sagen, men jeg forstaar ikke tilstrækkelig det af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) stillede Ændringsforslag. Det beror maaske paa, at jeg ikke har Lovforslaget liggende for mig. Jeg vil imidlertid spørge, om Meningen er, at naar en Ejer eller Bruger af Engdrag eller anden Jord, som der er Udsigt til, at Havet kan gøre Skade, men som ikke støder umiddelbart op til Havet, faar nedlagt Forbud, følger den samme Ubehagelighed for selve Strandbredejereren, at han — ikke fordi han selv har tænkt paa at nedlægge Forbud, men fordi hans Nabo bagved nedlægger Forbud — ikke for Fremtiden skal have Lov til at bruge af de Stenmasser, der ligge paa hans Strandbred? Er dette Følgen, maa jeg tillade mig at sige, at dette Ændringsforslag, som jeg ellers i og for sig i Princippet ikke kunde have noget imod, gør hele Loven endnu mere umulig i mine Tanker, end den var i Forvejen.

N. J. Larsen: Da det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) ved Sagens 1ste Behandling bestemt erklærede, at Lovforslaget i hans Øjne var ganske umuligt, tror jeg, at man kan tage det med en vis Sindsro, at han finder, at det af mig stillede Ændringsforslag ogsaa gør Sagen umulig. (*Scavenius:* Jeg spurgte kun!) Ja, det følger jo af sig selv, at naar mit Ændringsforslag bliver vedtaget, og Loven i øvrigt gennemføres uforandret, maa et Forbud, der nedlægges i Henhold til en Begæring fra en af de i Ændringsforslaget omhandlede Ejendomsbesiddere, drage de samme Følger efter sig, som naar Forbud bliver nedlagt i Henhold til Begæring af en Kystejers. Dette er selvfølgelig, men jeg finder ikke, at der er nogen Betænkelighed derved, da man jo maa forudsætte, at Forbud kun faas nedlagt, naar det paa fyldestgørende Maade er oplyst, at Kystens Sikring kræver det. Og det er da naturligt, at i alle Tilfælde de Virkninger indtræder, som efter Lovforslaget anses for nødvendige for, at et Forbud kan faa den tilsigtede Betydning.

Landbrugsministeren (A. Hage): Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) stillede Ændringsforslag skal jeg udtale, at det i og for sig kan være en ret rigtig Tanke, at det ikke alene er den vedkommende Ejer, som er interesseret i, at hans Kyst bliver beskyttet, der kan faa Forbud nedlagt, men ogsaa andre. Men jeg finder, at det ærede Medlems Ændringsforslag ikke gaar vidt nok, idet der kun staar, at „Besiddere af Ejendomme, som vel ikke grænse umiddelbart til Stranden, men om hvilke det oplyses, at de ere særlig udsatte for Beskadigelse fra Havet“, skulle ogsaa kunne faa Forbud nedlagt. Men hvorfor skal saa en Nabo ved Stranden, hvis Kyst er udsat for Angreb fra Havet, naar der ikke kan blive Kystsikring over en længere Strækning, ikke ogsaa have Tilladelse til at forlange Forbud nedlagt? Denne Tanke har været fremme i Landstinget, og jeg tror, at hvis man overhovedet vil give andre end netop den vedkommende Lodsejer Ret til at forlange Fredning ud for sin Kyst, maa man ikke indskrænke sig til dem, der bo noget inde i Landet; man maa ogsaa tage dem med, der bo langs Kysten selv, naar deres Kyst maa siges at være udsat for Fare, fordi Naboerne ikke ville forlange Sikring af Kysten. Men i øvrigt maa jeg give det ærede Medlem for Odense (Scavenius) Ret i, at denne Bestemmelse om, at en fremmed skal kunne faa nedlagt Forbud paa „min“ Ejendom, saaledes at en Del af „min“ Ejendom ikke kan benyttes paa en saadan Maade, som ellers Ejendomsretten giver „mig“ Ret til, falder ind under Grundlovens § 82, og at dette Forbuds Nedlæggelse kun kan ske mod Erstatning. Dette Spørgsmaal har været berørt i det andet Ting af et Medlem, som hører til det samme Parti som Forslagsstilleren. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet var rigtigt, at man kunde faa nedlagt Forbud mod, at en Ejer benyttede sin tørre Forstrand, som han havde Lyst til, ræsonnerede han paa følgende Maade — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier: „Naar en Ejer begærer, at der paa Forstranden foran hans Ejendom, som han jo vitterlig ingen Ret har til mere end enhver Borger i Staten, skal lægges en Byrde til Fordel for hans Ejendom, til Fordel for ham, saa siger man til ham: Ja, vil du derved altsaa gøre Indskrænkning i dine Medborgeres Rettigheder til at tage Sten, Grus, Sand